

Niske i Visoke Tatre

02.01.-09.01.2011.

Niske i Visoke Tatre su deo planinskog masiva Karpata, koji se proteže od Češke preko Poljske, Slovačke, Ukrajine, Mađarske i Rumunije do Dunava. Upravo se u ovom masivu nalaze i najviši vrhovi nabrojanih zemalja. Niske Tatre se protežu sa istoka ka zapadu i najvećim delom su prekrivene četinarskom šumom. U istočnom delu je najviši vrh Kraleva Hola (1948m) koji se lako prepoznaje po velikom TV-releju. Mnogobrojne doline, kanjoni, vodopadi čine ovaj deo Tatra prelepim za mnogobrojne posetioce, ljubitelje prirode. Sa pravom se i nazivaju Slovenskim Rajem. Najviši vrhovi u Niskim Tatrama su Djumbijer (2042m) i Hopok (2024m) koji su sastavni deo nacionalnog park i najvećeg skijaškog centra Slovačke (Jasna-1285m). Planinski masiv Visokih Tatra se proteže duž severne granice Slovačke, odnosno južne granice Poljske. U ovom masivu se nalazi preko 25 vrhova iznad 2500m. Najviši je Gerlahovski Štit (2655m). Na samoj granici sa Poljskom se nalazi i najviši vrh Poljske Risi (2499 m). Planina je ukrašena sa 85 planinskih jezera. Najveće je Hincovo jezero koga mnogi nazivaju Hincovo more. Mnogobrojne doline, potoci, vodopadi i jezera čine planinu izvanredno lepom. Ova planinska lepota je povezana sa preko 350km besprekorno obeleženih planinarskih staza, koje su ucrtane u precizne planinarsko-turističke karte.

Za vreme šestodnevno boravka u masivu Niskih i Visokih Tatri, planinari Pobede su izveli tri pešačke ture i tri uspona. Krenuli smo drugog januara, neuobičajeno pre podne, ka Slovačkoj. Uz kratka zadržavanja, po potrebi, stižemo naveče u Kralevu Lehotu. Kraleva Lehota je naziv dobila po prvom župniku Lehotskom i odluci tadašnjeg kralja da ceo kraj bude županija. Smeštamo se u hotel Larion.

Prvog dana smo se popeli na Chopok. Krenuli smo od Grand hotela belom stazom. Bela staza je za početnike skijanja. Nakon kraja bele staze put nas vodi kroz borovu šumu do druge skijaške staze koja polazi od ski hotela. Skijaškom stazom odlazimo do Lukove (1650m). Lukova je kraj skijaške staze i preuređen restoran. Veoma hladno vreme je produžilo pauzu u domu. Termometar je pokazivao -18° . Ka Hopoku je staza mestimično zaleđena. Dve planinarke odustaju na prvoj zaleđenoj strmini.

Sačekujemo se kod zaleđene meteorološke stanice i odmah krećemo ka najvišem vrhu. Za manje od dva sata smo na 2024m. Pogled sa Chopoka na Visoke Tatre je predivan. Prebrojavamo vrhove koje smo peli u letnjim uslovima. Kao na dlanu poređali su se Bistra, Krivan, Risi, Gerlahovski, Koproovski, Ladovij i Slavkovski štit. Ispod vrha se nalazi Kamena chata koja je preko cele godine otvorena za planinare. Uživali smo u kuvanim vinima i toplim čorbama. Za prvi dan je bilo sasvim dosta. U povratku je bilo vetrovito sa maglom. U koloni se vraćamo do Lukove a dalje žičarom do planinarskog doma Kolesko i pešice do autobusa.

Uspón na Chopok

Završni uspon na Chopok

Na Chopoku

Drugog dana se žičarom prebacujemo do Lukove. Dan je bio hladniji od prethodnog. Smrzli smo se vozeći se žičarom. Nije nam bilo po planu da svraćamo u Lukovu ali smo svratili da malo zagrejemo i ruke i noge. Dalje nastavljamo sa derezama ka Hopoku. I staza i led su nam poznati. Grebenom silazimo skoro 250m do Demanovskog sedla (1756m). Ponovo se penjemo zimskom markacijom do Krupovog sedla (1921m). Na južnoj strani planine protglo se magleno more. Od Krupovog sedla za manje od jednog sata izlazimo na vrh. Nalazimo se na najvišem vrhu Niskih Tatri - Djumbijer (2043m). Razleđujemo aparate kako bismo zabeležili naš uspeh. Temperatura je bila niža od -25° . Sa vrha smo sišli do Krupovog sedla i skrenuli grebenom ka Širokoj dolini. Usput nailazimo na krdo divokoza. Verovatno su bile iznenađene našim dolaskom. Po mraku stižemo do čate Lučki na osveženje.

Ka Djumbijeru

Djumbijer 2042m

U povratku

Ka Širokoj dolini

Trećeg dana smo pešačili od hotela Grand do Široke doline i čate Lučki. Krenuli smo od hotela Grand do pl. kuće Kolesko skijaškom stazom. Dalje nas je vodila planinarska staza na drugu skijašku stazu i široki plato u podnožju Lukove. Od skijaških staza se odvajamo i markiranom stazom nastavljamo ka Širokoj dolini. Na početku je staza bila utabana ali se kasnije izgubila. Po dubokom snegu dođosmo do Široke doline. Do čate Lučki put nam je bio poznat. Po završetku skijanja i pešačenja uživali smo u termalnim bazenima akva parka-Teranova.

Gazilo se duboko

Četvrtog dan smo obišli Demanovsku pećinu i od pećine prepešačili prelepom dolinom do Mikulaške čate. U Demanovskoj pećini smo uživali u predivnom pećinskim ukrasima. Pešačka tura je bila lagana i prihvatljiva za početnike. Popodne se vreme promenilo. Zbog jakog vetra žičare su stale. Ostatak vremena, do polaska autobusa, provodimo u planinarskim domovima. Skijaši su već naučili svaku stazu napamet.

Uspón na Slavkovski štit

Petog dana je veća grupa planinara pešačila kružnom stazom od hotela Grand do tri vode i kraja žičare Benuške. Manja grupa je nastavila ka Polani ali je odustala na stotinak metara od polanskog sedla zbog zaleđene staze.

Šestog dana je uspon na Slavkovski štit. Grupa od šest planinara, najbolje utreniranih, je krenula autobusom do Starog Smokovca. Prvom žičarom se prebacujemo do Hrebjonka (1285m) odakle započinjemo uspon. Skijaškom stazom dolazimo do vidikovca(1650m). Prolazno vreme na usponu više nego dobro. Nastavljamo dalje dobro utabanom stazom. Letnja markacija je bila vidljiva a serpentinama je bilo najsigurnije ka vrhu. Do 2000m je temperatura bila iznad nule. Iznad 2000m stavljamo dereze i krećemo ka vrhu. Skupljamo snagu za završni uspon. Staza ide vertikalno na vršni greben. Na vrh stižemo po planiranom vremenu. Fotografisemo se sa zastavom. Malo osveženje je prijalo. Bez vetra je na vrhu ali se naslućuje promena vremena. Vraćamo se istom stazom. U silasku nas zahvati sneg i sitna kiša. Finiširamo ka zadnjoj vožnji zupčaste železnice i stižemo u minut do polaska. Danas pijemo zasluženno pivo.

Manja grupa skijaša je šest dana uživala na skijaškim stazama Jasne koje ove godine nisu bile jeftine.

U povratku sa zimovanja, obišli smo Banjsku Bisticu.

Vođa puta, izveštaj i fotografije: [Vladislav Matković](#)